

Mål C-374/22

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

8 juni 2022

Domstol som begär förhandsavgörande:

Conseil d'État (Belgien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

18 maj 2022

Klagande:

XXX

Motpart:

Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

CONSEIL D'ÉTAT, SECTION DU CONTENTIEUX ADMINISTRATIF
(Högsta förvaltningsdomstolen, avdelningen för förvaltningsrättsliga mål)

XI avdelningen

DOM

nr 253.779 av den 18 maj 2022

[utelämnas]

I målet

XXX,

[utelämnas]

mot

Commissaire général
aux réfugiés et aux apatrides
(generalkommissariatet för
flyktingar och statslösa, Belgien).

I. Föremålet för överklagandet

1. Genom ansökan som inkom den 25 maj 2020 har XXX yrkat att dom nr 235.262 av den 17 april 2020 [utelämnas] som meddelats av Conseil du contentieux des étrangers (Migrationsdomstolen, Belgien) (nedan kallad CCE) ska upphävas.

II. [utelämnas]

[utelämnas] [förfarande]

III. Relevanta omständigheter för prövningen av målet

Klaganden har uppgett att han är guineansk medborgare. Han anlände till Belgien den 7 november 2007.

Klaganden lämnade in en första ansökan om internationellt skydd som avslogs.

Klaganden lämnade därefter in två andra ansökningar om internationellt skydd som motparten vägrade att pröva.

Den 29 januari 2019 lämnade klaganden in en fjärde ansökan om internationellt skydd. Till stöd för ansökan gjorde klaganden bland annat gällande att han är far till två barn som är födda i Belgien och som där, i likhet med deras mor, har erkänts som flyktingar.

Den 2 oktober 2019 beslutade motparten att avvisa den fjärde ansökan.

Den 15 oktober 2019 överklagade klaganden beslutet av den 2 oktober 2019.

Den 17 april 2020 ogillade [CCE] överklagandet genom den överklagade domen.

IV. Den första grunden

Klagandens första grund avser åsidosättande av ”artiklarna 39/65 och 48/3 i loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (lag av den 15 december 1980 om utlänningars inresa, vistelse, bosättning och utvisning) [nedan kallad lagen av den 15 december 1980 eller utlänningslagen]; artikel 23 i [Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011] om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet [EUT L 337, 2011, s. 9]; artikel 288 [FEUF] [utelämnas]”.

IV.1. [utelämnas] [saknar relevans för tolkningsfrågorna]

IV.2. *Andra delen*

A. Parternas argument

Klaganden har gjort gällande att "... artikel [23.2] i direktiv 2011/95 innebär att medlemsstaterna är skyldiga att se till att den nationella rätten anpassas på ett sådant sätt att familjemedlemmar till den person som har beviljats [internationellt skydd] får ansöka om de förmåner som [anges] i artiklarna 24–35", att "... artikel 23 i direktiv [2011/95] bland annat vad gäller föräldrarna till ett underårigt barn som erkänts som flykting (såsom sökanden) emellertid inte har införlivats ... [med] belgisk rätt", att "... artikel 10 i lagen av den 15.12.1980 medför [utelämnas] en rätt till familjeåterförening för vissa familjemedlemmar till den person som beviljats internationellt skydd, förutsatt att de uppfyller de villkor som fastställts i lag ... ", att "begreppet familjemedlem i den mening som avses i artikel 23 i direktiv 2011/95 omfattar fler personer än de familjemedlemmar som avses i artikel 10 i lagen av den 15.12.1980", att "exempelvis artikel 10 § punkterna 1 och 7 i lagen av den 15.12.1980 erkänner rätten till familjeåterförening för fadern till en utlänning som erkänts som flykting, förutsatt att den personen är ett ensamkommande barn", att "om barnet åtföljs av en vuxen, vilket är fallet för sökandens dotter, finns det ingen rätt till familjeåterförening", att "det vidare i artiklarna 10 och 12bis i lagen av den 15.12.1980 fastställs villkor (för att ta upp och i sak pröva) en ansökan om familjeåterförening, vilket medför att rätten till familjeliv för en flykting inte erkänns automatiskt", att "det av det ovan anförda följer att artikel 23 i direktiv 2011/95 inte fullständigt införlivats genom artikel 10 i lagen av den 15.12.1980", att "artikel 9bis i lagen av den 15.12.1980 inte heller utgör ett införlivande av den artikeln", att "den artikeln medför en rätt att ansöka om uppehållstillstånd (och inte ett beviljande därav), och villkor för att ta upp och i sak pröva en sådan ansökan, vilket innebär att det inte är möjligt för en familjemedlem att erhålla de ovannämnda förmånerna", att "... [utelämnas], att ett ofullständigt införlivande av artikel 23 i direktiv [2011/95] räcker för att införa en rätt att beviljas status som internationellt skyddsbehövande", att "... internationell rätt ska tolkas i enlighet med artikel [23.2] i direktiv [2011/95] för att den, i enlighet med ovannämnda rättspraxis, ska få ändamålsenlig verkan", att "... det syfte som eftersträvas i artikel 23 i direktiv [2011/95] är att flyktingens familj hålls samlad", att "det syftet redan anges i [utelämnas] skälen [16 och 18] i direktivet ... ", att "den belgiska lagstiftaren inte har antagit särskild lagstiftning, genom vilken artikel 23 i direktiv 2011/95 specifikt införlivas, så att familjemedlemmar till den person som har beviljats internationellt skydd får ansöka om de förmåner som avses i artiklarna 24–35 i direktiv 2011/95", att "den nationella domstolen i detta sammanhang därför måste tolka de allmänna bestämmelserna om internationellt skydd, det vill säga artikel 48/3 i lagen mot bakgrund av artikel 23 i direktiv 2011/95 för att säkerställa nämnda bestämmelses ändamålsenliga verkan", att "beviljandet av internationell skyddsstatus [till] familjemedlemmar till en person som beviljats sådant skydd är den enda mekanism som gör det

möjligt [utelämnas] att hålla familjen samlad och som gör det möjligt för familjemedlemmarna att ansöka om de förmåner som avses i artiklarna 24–35”, att [utelämnas] dessa förmåner är knutna till statusen som flykting eller internationellt skyddsbehövande och att de finns samlade under rubriken ”Innebörden av internationellt skydd”, att ”medlemsstaterna exempelvis i artikel 24 i direktivet åläggs att ’så snart som möjligt efter det att internationellt skydd har beviljats’ utfärda ett uppehållstillstånd, att ”det i artikel 25 föreskrivs att en medlemsstat ... till personer som innehar flyktingstatus ska utfärda resedokument i den form som anges i bilagan till Genèvekonventionen, för resor utanför deras territorier, om inte tvingande hänsyn till den nationella säkerheten eller den allmänna ordningen kräver något annat”, att ”denna sistnämnda förmån dessutom endast kan beviljas personer som har beviljats internationellt skydd”, att ”... [utelämnas] den överklagade domen [, enligt vilken] ’den omständigheten att införlivandet av artikel 23 i direktiv [2011/95] inte är perfekt, förutsatt att detta anses vara vedertaget, inte räcker för att införa en rätt [för] familjemedlemmarna till en person som beviljats status som internationellt skyddsbehövande att beviljas sådant skydd’, [utelämnas] åsidosätter [utelämnas] den ändamålsenliga verkan av artikel 23 i direktiv 2011/95, samt artikel 288 FEUF”, [utelämnas], att ”i avsaknad av ett fullständigt införlivande av artikel 23 i direktivet ska artikel 48/3 i lagen av den 15.12.1980 tolkas i enlighet med artikel 23 i direktivet för att iakttä artikel 288 i fördraget”, att ”eftersom den nationella rätten inte har utformats på ett sådant sätt så att familjemedlemmarna till en flykting får ansöka om de förmåner som [anges] i artikel 23 är de rättsliga myndigheterna skyldiga att vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppnå det resultat som föreskrivs i direktivet”, att ”det enda sättet att uppnå det resultatet, det vill säga att hålla samman familjen till ett flyktingbarn genom att låta barnets far ansöka om vissa förmåner, däribland ett resedokument, är att bevilja barnets far härlett internationellt skydd”, [utelämnas]. [upprepningar eller irrelevanta skäl]

Motparten har som svar angett att ”[utelämnas] [klaganden] inte har angett varför Conseil du Contentieux des étrangers (CCE) (Migrationsdomstolen) inte lagligen, såsom Europeiska unionens domstol, kunde fastställa att artikel 23 i direktiv [2011/95] inte avser beviljandet av status som internationellt skyddsbehövande utan endast beviljandet av de förmåner som avses i artiklarna 24–35 i direktivet”, att ”även om klaganden gör gällande att ett ofullständigt införlivande av artikel 23 räcker för att införa en rätt att beviljas status som internationellt skyddsbehövande, har klaganden inte anfört några relevanta argument som kan visa att denna bestämmelse avser beviljandet av status som internationellt skyddsbehövande till familjemedlemmar till en person som beviljats internationellt skydd och inte enbart de förmåner som avses i artiklarna 24–35 i direktiv [2011/95]”, att ”en medlemsstat enligt artikel 3 i direktivet [genom] en ’förmånligare bestämmelse’ får föreskriva att beviljandet av internationellt skydd ska utvidgas till att omfatta en familjemedlem”, att ”denna valmöjlighet inte räcker för att införa en rätt som personer skulle kunna göra gällande trots att staten inte har utnyttjat denna [möjlighet]”, att ”Belgien inte har antagit förmånligare bestämmelser [utelämnas], att ”även om klaganden anser att artikel 23 i direktiv [2011/95] inte har införlivats med belgisk rätt på ett giltigt sätt

är den omständigheten att klaganden gör gällande sina argument i detta avseende vid CCE utan verkan, eftersom CCE under alla omständigheter inte är behörig att pröva huruvida de förmåner som avses i artiklarna 24–35 i direktivet ska beviljas och detta oavsett om införlivandet av artikel 23 är perfekt eller ej”, att ”de argument som avser unionsrättens företräde och tolkningsprinciperna inte kan leda till att CCE tillförordnar sig behörighet när den inte är behörig”, att ”det var lagenligt av CCE att besluta att beaktandet av barnets bästa och iakttagandet av klagandens familjeliv under alla omständigheter inte gjorde det möjligt att ge en familjemedlem till en person som beviljats internationellt skydd en rätt att beviljas samma status som den personen ...”.

Klaganden har i sin replik angett att ”motpartens syn på artikel 23 i direktivet gör att bestämmelsen förlorar sin ändamålsenliga verkan och sin verkan”, att ”det inte är den direkta effekten av artikel 23 i direktivet som ifrågasätts (och således de direkta förmåner som följer av de europeiska bestämmelser som inte införlivats med belgisk rätt), utan huruvida nationell rätt tolkas i enlighet med artikel 23 så att dess ändamålsenliga verkan garanteras”, att ”den omständigheten att sökanden hänvisas till flera olika institutionella och rättsliga myndigheter för att personligen göra gällande de rättigheter som avses i artiklarna 24–35 i direktiv [2011/95], vilka av unionslagstiftaren definierats som ’Innebörden av internationellt skydd’, gör att artikel 23 i direktiv 2011/95 förlorar sin ändamålsenliga verkan och medför absolut inte att syftet med direktivet eftersträvas (vilket bland annat omfattar sammanhållningen av flyktingens familj och beaktandet av barnets bästa)”, att ”ett ofullständigt införlivande av nämnda artikel 23 resulterar i att ett underårigt flyktningbarn riskerar att hamna i en otrygg tillvaro om inte barnets förälder beviljas en status som innebär att denne garanteras de förmåner [som anges] i artiklarna 24–35 i direktivet (däribland rätten till uppehållstillstånd, men även tillträde till arbetsmarknaden, utbildning, hälso- och sjukvård och bostad ...)”, att ”vad gäller Conseil du contentieux des étrangers (Migrationsdomstolen) behörighet föreskrivs i artikel 39/2 i lagen av den 15.12.1980 att CCE kan ändra det angripna beslutet”, att CCE ”därför är behörig att tillerkänna sökanden flyktningstatus”, att CCE ”dessutom är skyldig att i enlighet med vad EU-domstolen funnit ’i möjligaste mån [tolka den nationella rätten] mot bakgrund av det aktuella direktivets ordalydelse och syfte för att uppnå det resultat som avses i direktivet och således följa artikel 288 tredje stycket FEUF””, att ”EU-domstolen [utelämnas] [har preciserat] att kravet på en direktivkonform tolkning av nationell rätt nämligen följer av EUF-fördragets systematik, eftersom det medger att de nationella domstolarna inom ramen för sin behörighet säkerställer att unionsrätten ges full verkan”, att ”beviljandet av härledd flyktningstatus dessutom är förenligt med unionsrätten (dom [av den 4 oktober 2018, Ahmedbekova, C-652/16, EU:C:2018:801])”, att ”sökanden anser att det är beklagligt att barnets bästa och verkan av ett underårigt barns flyktningstatus på nytt prövas i mindre omfattning (av motparten och Conseil du contentieux des étrangers (Migrationsdomstolen)), utan att barnets bästa sätts i främsta rummet”, att ”sökanden ... gör gällande att de föreslagna tolkningsfrågorna är relevanta”, och att de ”skiljer sig från de frågor som gett upphov till domen i målet Ahmedbekova”. [upprepningar eller irrelevanta skäl]

Parterna tillfrågades vid förhandlingen om huruvida artikel 23 i direktiv [2011/95] är tillämplig på klagandens situation, eftersom det följer av artikel 2 [j] i samma direktiv att familjemedlemmarna till den person som beviljats internationellt skydd [utelämnas] omfattas av [nämnda] direktiv [utelämnas]/[utelämnas] ”under förutsättning att familjen existerade redan i ursprungslandet” och det av klagandens förklaringar framgår att hans familj inte existerade i ursprungslandet utan bildades i Belgien då hans barn är födda där.

Klaganden har hävdad att hans familj inte existerade i ursprungslandet, att han inte omfattas av det materiella tillämpningsområdet för direktiv [2011/95] i strikt mening, men att han ändå åberopat att hans barn är beroende av honom, att hans barns bästa kräver att han kan beviljas internationellt skydd, att det är nödvändigt att utvidga begreppet familjemedlemmar i den mening som avses i direktiv [2011/95], i enlighet med skälen 18, 19 och 38 i direktivet, för att ta hänsyn till barnens bästa och beroendeställningen. [utelämnas].

Motparten har hävdad att en tolkning av artikel 2 j jämförd med artikel 23 i direktiv [2011/95] leder till att medlemmar i en familj som [inte] existerade i ursprungslandet inte omfattas av tillämpningsområde för artikel 23, att tolkningen av skälen 18, 19 och 38 inte [kan] ändra denna slutsats, att begreppet familjemedlem – även om det utvidgas – förutsätter att familjen bildats i ursprungslandet, att detta inte är fallet här, att även om det i skälen 18, 19 och 38 krävs att hänsyn ska tas till barnets bästa är detta avsett att vägleda medlemsstaterna vid tolkningen av direktivet, men det kan inte strida mot den tydliga ordalydelsen i artikel 2 j och inte heller motivera tillämpningen av artikel 23.

B. Bedömning

[utelämnas] [inte relevant]

I artikel 23 i direktiv [2011/95] föreskrivs följande:

- ”1. Medlemsstaterna ska se till att familjen hålls samlad.
2. Medlemsstaterna ska se till att familjemedlemmar till den person som har beviljats internationellt skydd, och som för egen del inte uppfyller kraven för att erhålla sådant skydd, får ansöka om de förmåner som avses i artiklarna 24–35 i enlighet med nationella förfaranden och i den mån detta överensstämmer med familjemedlemmens personliga rättsliga status. ...

[utelämnas]” [inte relevant].

Familjemedlemmarna till den person som har beviljats internationellt skydd definieras i artikel 2 j i det ovannämnda direktivet. I den artikeln föreskrivs följande:

”gäller följande definitioner: ... *familjemedlemmar*: följande familjemedlemmar till den person som beviljats internationellt skydd, om dessa familjemedlemmar befinner sig i samma medlemsstat i fråga om ansökan om internationellt skydd och under förutsättning att familjen existerade redan i ursprungslandet:

- [utelämnas] [inte relevant]
- Fadern, modern eller någon annan vuxen som ansvarar för den person som beviljats internationellt skydd enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten om den som beviljats internationellt skydd är underårig och ogift.”

En av de förmåner som avses i artiklarna 24-35, vars beviljande föreskrivs i artikel 23[.2], är ett uppehållstillstånd enligt artikel 24 i direktiv [2011/95]. Motparten bestrider inte att den belgiska lagstiftningen inte föreskriver någon uppehållsrätt för klaganden i hans situation, i enlighet med ett införlivande av direktiv [2011/95]. Klaganden är far till två underåriga barn som är födda i Belgien och som har erkänts som flyktingar där. Familjen bildades [således] i Belgien och existerade inte redan i ursprungslandet.

I artikel 10 § 1 första stycket punkt 7 i lagen [av den 15 december 1980] föreskrivs uppehållsrätt för ”fadern och modern till en utlänning som har erkänts som flykting i den mening som avses i artikel 48/3 eller åtnjuter subsidiärt skydd, som kommer för att bo med denne, under förutsättning att denne är under 18 år och har kommit till Konungariket utan att vara åtföljd av en myndig utlänning som enligt lag har ansvar för vederbörande och inte faktiskt har blivit omhändertagen av en sådan person därefter, eller har lämnats ensam efter att ha rest in i Konungariket”. Denna bestämmelse är inte tillämplig på klaganden, eftersom hans underåriga barn inte kom till Belgien utan att vara åtföljda av en myndig utlänning som var ansvarig för dem.

Conseil d’État (Högsta förvaltningsdomstolen) är osäker på huruvida artikel 23 i direktiv [2011/95] är tillämplig på klagandens situation, eftersom det framgår av artikel 2 j i samma direktiv att familjemedlemmar till den person som beviljats internationellt skydd ... omfattas av direktiv 2011/95/EU ”under förutsättning att familjen existerade redan i ursprungslandet:”. [utelämnas] [upprepningar]

En begäran om förhandsavgörande bör därför hänskjutas till Europeiska unionens domstol angående tillämpligheten av artikel 23 i direktiv [2011/95] på klagandens situation. Det finns anledning att ställa de [två första] frågorna [som anges i domslutet]

- [utelämnas] [den första och den andra frågans ordalydelse]

Om Europeiska unionens domstol skulle besvara dessa frågor med att artikel 23 i direktiv [2011/95] är tillämplig på klagandens situation, har klaganden hävdad att denna bestämmelse, eftersom den inte har införlivats på ett giltigt sätt med belgisk rätt, har direkt effekt, vilket medför att Belgien är skyldigt att bevilja honom

internationellt skydd. Klaganden har i detta avseende även gjort gällande att nationell rätt ska tillämpas i enlighet med EU-rätten och att för att artikel 23 i direktiv [2011/95], vilken inte har införlivats, ska få ändamålsenlig verkan ska artikel 48/3 i lagen av den 15 december 1980, vilken rör beviljande av flyktingstatus, tolkas på så sätt att den tillåter att klaganden beviljas internationellt skydd.

Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen) anser, i avvaktan på att Europeiska unionens domstol avgör de tolkningsfrågor som ställts i denna dom, att artikel 23 i direktiv [2011/95] inte verkar kräva att internationellt skydd beviljas till familjemedlemmar till en person som beviljats internationellt skydd, vilka omfattas av detta direktiv. I denna bestämmelse verkar det endast föreskrivas att de förmåner som avses i artiklarna 24–35 ska beviljas familjemedlemmar som för egen del inte uppfyller kraven för att erhålla internationellt skydd. Det finns dessutom ingen möjlighet att enligt artikel 48/3 i lagen av den 15 december 1980 bevilja internationellt skydd till personer, såsom klaganden, vilka för egen del inte uppfyller kraven för att erhålla internationellt skydd. Den av klaganden åberopade tolkningen av artikel 48/3 i lagen av den 15 december 1980, enligt vilken klaganden i enlighet med denna bestämmelse kan beviljas internationellt skydd, är således en tolkning *contra legem*.

Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen) anser, i avvaktan på att Europeiska unionens domstol avgör de tolkningsfrågor som ställts i denna dom, att det verkar som att om artikel 23 i direktiv [2011/95] var tillämplig på klaganden och hade direkt effekt om införlivande inte skett, skulle klaganden kunna åberopa det som verkar föreskrivs i artikel 23, nämligen beviljande av de förmåner som avses i artiklarna 24–35 och särskilt det uppehållstillstånd som föreskrivs i artikel 24 och som skulle göra det möjligt för honom att lagligen vistas i Belgien med sin familj. Däremot förefaller den direkta effekten av artikel 23 i direktiv [2011/95] inte innebära att klaganden beviljas det som inte verkar föreskrivas i denna bestämmelse, det vill säga beviljande av internationellt skydd, när klaganden för egen del inte uppfyller kraven för att erhålla internationellt skydd.

Eftersom Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen) dömer i sista instans är den skyldig att, såsom klaganden har begärt, ställa frågor till Europeiska unionens domstol angående den eventuella direkta effekten av artikel 23 i direktiv [2011/95] och följderna av detta.

Det finns därför anledning att ställa den [tredje och den fjärde frågan] [som anges i domslutet]

- [utelämnas] [den tredje och den fjärde frågans ordalydelse]

Denna fråga [är den femte fråga som anges i domslutet]

- [utelämnas] [den femte frågans ordalydelse]

V. *Den andra grunden*

A. Parternas argument

Klaganden har genom den andra [grunden] gjort gällande ett åsidosättande av ”artiklarna 39/65, 48/3 och 57/1 § 4 i lagen av den 15 december 1980 [utelämnas]; artiklarna 20 och 23 i direktiv 2011/95 [utelämnas]; artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna [nedan kallad Europakonventionen]; artiklarna 7 och 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna [nedan kallad stadgan]; artikel 3 i den internationella konventionen om barnets rättigheter [utelämnas]”.

Klaganden har hävdade att ”begreppet barnets bästa som införts i artikel 3 i den internationella konventionen om barnets rättigheter även återfinns [utelämnas] i artikel [20.5] i direktiv 2011/95 och i artikel 24 i [stadgan]”, att ”det även rör sig om sökandens familjeliv med sin dotter som erkänts som flykting i Belgien, vilket skyddas av artikel 8 i [Europakonventionen] och [artikel] 7 i stadgan”, att ”Conseil du contentieux des étrangers (Migrationsdomstolen) bemötte detta genom att finna att den inte kan se på vilket sätt ”beaktandet av barnets bästa räcker för att ge en släkting i rakt uppstigande led till en person som beviljats internationellt skydd rätt att beviljas samma status som den personen”, att ”varken motparten eller [CCE] behandlar sökandens dotters bästa som en fråga av största vikt”, [att en] ”möjlighet för medlemsstaten, vilken föreskrivs i en unionsrättslig sekundärrättsakt, kan omvandlas till en verklig skyldighet för medlemsstaten i syfte att säkerställa iakttagandet av de grundläggande rättigheter som stadfäst i [stadgan] [utelämnas]” [utelämnas] att ”... även om det i artikel 23 i direktiv 2011/95 inte föreskrivs någon formell skyldighet att bevilja en förälder till ett barn som erkänts som flykting samma status som internationellt skyddsbehövande, följer denna skyldighet av artiklarna 20 och 23 i direktiv 2011/95 tolkade mot bakgrund av artiklarna 7, 18 och 24 i stadgan, [artikel] 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och [artikel] 3 i den internationella konventionen om barnets rättigheter”, att ”med hänsyn till det rådande rättsläget i belgisk rätt, vilket inte tillåter att sökanden beviljas familjeåterförening med sin dotter, borde [CCE] [utelämnas] ha gjort en välvägd och rimlig bedömning av samtliga aktuella och relevanta omständigheter i det enskilda fallet, varvid hänsyn ska tas till samtliga berörda intressen och, i synnerhet, det berörda barnets bästa”, att ”[utelämnas] beaktandet av barnets bästa kan räcka för att ge en familjemedlem till en underårig person som beviljats internationellt skydd rätt att beviljas samma status som den personen”, att ”barnets bästa nämligen är en tolkningsregel som ska vägleda Conseil du contentieux des étrangers (Migrationsdomstolen) vid tillämpningen av artikel 23 i direktivet”, [utelämnas] [upprepningar eller irrelevanta skäl]

- [utelämnas] [den sjätte frågans ordalydelse].

Motparten har bemött detta genom att göra gällande att [utelämnas] [upprepningar] [”]den enda skyldighet som följer av artikel 23 är att bevilja de

förmåner som avses i artiklarna 24–35 i direktiv [2011/95] och inte en skyldighet att bevilja familjemedlemmar till en person som beviljats internationellt skydd, status som internationellt skyddsbehövande”, att ”... det inte kan krävas att Conseil du contentieux des étrangers (Migrationsdomstolen) beviljar status som internationellt skyddsbehövande med stöd av artikel 23 i direktivet när detta inte föreskrivs i den bestämmelsen”, att ”... det var lagenligt av CCE att finna att den omständigheten att införlivandet av artikel 23 i direktiv [2011/95] inte är perfekt, förutsatt att detta anses vara vedertaget, inte räcker för att införa en rätt för familjemedlemmarna till en person som beviljats status som internationellt skyddsbehövande att beviljas sådant skydd”, att ”... EU-domstolen redan har uttalat sig om räckvidden av artikel 23 i direktiv [2011/95] och att det förhållandet att denna artikel inte införlivats med belgisk rätt på ett perfekt sätt inte under några omständigheter kan leda till att klaganden beviljas status som internationellt skyddsbehövande”, [utelämnas]. [upprepningar eller irrelevanta skäl]

Klaganden har i repliken gjort gällande [utelämnas] att ”[utelämnas] barnets bästa ska sättas i främsta rummet av såväl Förenta nationerna och Europeiska unionen som av den [b]elgiska lagstiftaren. Detta innebär att medlemsstaterna, när de genomför unionsrätten, måste göra en välvägd och rimlig bedömning av samtliga omständigheter och berörda intressen [se bland annat: dom av den 26 mars 2019, SM (Barn som omhändertagits enligt institutet kafala i algerisk rätt), C-129/18, EU:C:2019:248], i [vilken] EU-domstolen tolkade begreppet annan familjemedlem brett, med hänsyn till barnets bästa - men även nyligen dom av den 16 juli 2020, État belge (Familjeåterförening – Underårigt barn), C-129/18, C-133/19, C-136/19 och C-137/19, EU:C:2020:577]; en möjlighet för medlemsstaten, vilken föreskrivs i en unionsrättslig sekundärrättsakt, kan omvandlas till en verklig skyldighet för medlemsstaten i syfte att säkerställa iakttagandet av de grundläggande rättigheter som stadfäst i Europeiska unionens stadga” [utelämnas]. [upprepningar]

B. Bedömning

[utelämnas] [inte relevant]

Klaganden gör i den andra grunden gällande att beaktandet av barnets bästa, som avses i artikel 20 i direktiv [2011/95] och respekten för familjelivet, innebär att fadern till barn som erkänts som flyktingar i Belgien och som är födda där, ska beviljas internationellt skydd enligt artikel 23 i samma direktiv, även om fadern för egen del inte uppfyller kraven för att erhålla internationellt skydd.

Conseil d’État (Högsta förvaltningsdomstolen) anser, i avvaktan på att Europeiska unionens domstol avgör de tolkningsfrågor som ställts i denna dom, att [detta inte verkar vara fallet] [utelämnas]. [upprepningar]

Om det antas att direktiv [2011/95] är tillämpligt på fadern till barn som erkänts som flyktingar i Belgien och som är födda där, verkar beaktandet av barnets bästa som avses i artikel 20 i direktiv [2011/95] och respekten för familjelivet kunna

säkerställas genom att fadern beviljas uppehållstillstånd, vilket ger fadern möjlighet att lagligen bosätta sig i Belgien med sin familj, utan att det är nödvändigt att bevilja honom internationellt skydd när han för egen del inte uppfyller kraven för att erhålla sådant skydd. Om Europeiska unionens domstol skulle svara att artikel 23 i direktiv 2011/95/EU är tillämplig på klaganden och att den i avsaknad av ett införlivande har direkt effekt, skulle klaganden i förhållande till den belgiska staten kunna göra gällande de förmåner som avses i artiklarna 24–35, däribland ett uppehållstillstånd som gör det möjligt för honom att lagligen bosättas sig i Belgien med sin familj.

Eftersom Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen) dömer i sista instans är den skyldig att, såsom klaganden har begärt, ställa frågor till Europeiska unionens domstol om huruvida beaktandet av barnets bästa, som avses i artikel 20 i direktiv [2011/95] och respekten för familjelivet, innebär att fadern till barn som erkänts som flyktingar i Belgien och som är födda där, ska beviljas internationellt skydd enligt artikel 23 i samma direktiv, även om fadern för egen del inte uppfyller kraven för att erhålla internationellt skydd.

Det finns därför anledning att ställa den fråga som klaganden har gjort gällande. Denna fråga [är den sjätte fråga som anges i domslutet].

- [utelämnas] [den sjätte frågans ordalydelse]

MOT DENNA BAKGRUND BESLUTAR

CONSEIL D'ÉTAT (Högsta förvaltningsdomstolen) FÖLJANDE:

[utelämnas]

I enlighet med artikel 267 [tredje stycket] [FEUF] hänskjuts följande frågor till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande:

- ”Ska artiklarna 2 j och 23 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet tolkas på så sätt att de är tillämpliga på fadern till två barn som är födda i Belgien och som erkänts som flyktingar där, trots att det i ovannämnda artikel 2 j anges att de familjemedlemmar till en person som beviljats internationellt skydd, som omfattas av direktiv 2011/95/EU, omfattas av direktivet under förutsättning att familjen existerade redan i ursprungslandet?”
- ”Innebär – mot bakgrund av skälen 18, 19 och 38 i direktiv 2011/95/EU – den av klaganden vid förhandlingen åberopade omständigheten, det vill säga att hans barn är beroende av honom och

att hans barns bästa, enligt honom, kräver att han beviljas internationellt skydd att begreppet 'familjemedlemmar till den person som beviljats internationellt skydd, vilka omfattas av direktiv 2011/95/EU', ska utvidgas till att omfatta en familj som inte existerade i ursprungslandet?"

- "För det fall att de två första frågorna besvaras jakande, kan artikel 23 i direktiv 2011/95/EU, som inte har införlivats med belgisk rätt för att föreskriva att fadern till barn som erkänts som flyktingar i Belgien och som är födda där, ska beviljas uppehållstillstånd eller internationellt skydd, ha direkt effekt?"
- "Om föregående fråga besvaras jakande, ger artikel 23 i direktiv 2011/95/EU, om införlivande inte har skett, fadern till barn som erkänts som flyktingar i Belgien och som är födda där rätt att göra anspråk på de förmåner som avses i artiklarna 24–35, däribland ett uppehållstillstånd som gör det möjligt för honom att lagligen vistas i Belgien med sin familj, eller rätt att erhålla internationellt skydd även om fadern för egen del inte uppfyller kraven för att erhålla internationellt skydd?"
- "Är en medlemsstat som inte har utformat sin nationella lagstiftning på ett sådant sätt att familjemedlemmar [i den mening som avses i artikel 2 j i direktiv 2011/95/EU eller i förhållande till vilka det finns en individuell beroendeställning] till den person som beviljats sådan status får ansöka om vissa förmåner om de för egen del inte uppfyller villkoren för att beviljas samma status, skyldig – i kraft av den ändamålsenliga verkan av artikel 23 i nämnda direktiv, tolkad mot bakgrund av artiklarna 7, 18 och 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och skälen 18, 19 och 38 i [direktiv 2011/95/EU] – att ge dessa familjemedlemmar en rätt till härledd flyktingstatus så att de får ansöka om dessa förmåner för att hålla familjen samlad?"
- "Är en medlemsstat som inte har utformat sin nationella lagstiftning på ett sådant sätt att föräldrarna till en erkänd flykting kan beviljas de förmåner som anges i artiklarna 24–35 i [direktiv 2011/95/EU] enligt artikel 23 i [direktiv 2011/95/EU], tolkad mot bakgrund av artiklarna 7, 18 och 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och skälen 18, 19 och 38 i [direktiv 2011/95/EU], skyldig att, för att sätta barnets bästa i främsta rummet och säkerställa att barnets flyktingstatus är verkningsfull, [ge föräldrarna möjlighet] att beviljas härlett internationellt skydd?"

[utelämnas]

[förfarandet och domstolens sammansättning]

ARBETSDOKUMENT